N°. 727. # DE GRONDWET. 1855.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . » 5.50.

VRIJDAG 28 SEPTEMBER.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon, Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet. Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . » 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegelregt daaronder begrepen.

Staatsbegrooting voor 1856.

VIJFDE HOOFDSTUK. (*Binnenlandsche Zaken.*)

De raming der uitgaven voor het Vde hoofdstuk der Staatsbegrooting voor 1856 beloopt ƒ 5,771,501.36. Het Vde hoofdstuk voor 1855 is laatstelijk bij de wet van den 11 Julij 1855 (*Staatsblad* no. 99) vastgesteld op ƒ 6,948,713.70. De raming voor 1856 is dus ƒ 1,177,212.34 *lager*, welke uitkomst het gevolg is van onderscheidene *vermeerderingen* en *verminderingen*. Even als in de laatste jaren, is voor 1856 weder ƒ 200,000 voor de *algemeene rivierverbetering* gesteld en moest voor het *kanaal van St. Andries* ƒ 127,000, en voor de *verbetering van den Hollandschen IJssel* weder ƒ 60,000 worden uitgetrokken.

Het cijfer der raming voor 1856 zou, ondanks de laatstbedoelde vermeerderingen, nog lager zijn, zoo er in de begrooting niet twee *geheel nieuwe* posten waren opgenomen. Ze betreffen: 1o. den *bouw van sluizen te Dalem;* en 2o. *de Koninklijke Academie te Delft.* Voor het eerste is ƒ 100,000, voor de laatste ƒ 22,900 gesteld.

Omtrent de Koninklijke academie te Delft, is een belangrijk stuk bij de Begrooting gevoegd, waaraan wij het volgende ontleenen:

Ter voldoening aan de toezegging der Regering en aan den meermalen uitgedrukte wensch der Staten-Generaal zijn de kosten der academie te Delft thans op de Staatsbegrooting uitgetrokken. Om over de voorgedragen cijfers met voldoende kennis te kunnen oordeelen, schijnt eene beknopte vermelding van den tegenwoordigen toestand der academie en aanwijzing van de veranderingen, die daarin noodig worden geacht, niet overbodig.

De academie is opgerigt krachtens Koninklijk besluit van 8 Januarij 1842, no. 73. Reeds jaren geleden, en nog tijdens de vereeniging met Belgie, was er sprake geweest van het vestigen eener inrigting tot opleiding voor nijverheid, eener polytechnische school. In 1829 was men hiermede zelfs zoo ver gevorderd, dat de verwezenlijking nabij scheen en de gebouwen reeds waren aangewezen. De kort daarop gevolgde staatkundige gebeurtenissen deden evenwel die plannen vervallen, en het was niet vóór het laatst van 1841, dat de zaak weder werd opgevat. Toen evenwel kwam zij tot eene beslissing, en door het aangehaalde besluit werd de oprigting te *Delft* bevolen eener Koninklijke academie ter opleiding van burgerlijke ingenieurs, zoo voor 's Lands dienst als voor de nijverheid, en van kweekelingen voor den handel; welke academie staan zou onder de bescherming van den Prins van Oranje en onder het beheer van den Minister van Binnenlandsche Zaken. Tot directeur werd de heer *Lipkens* benoemd, en deze zou zich onverwijld bezig houden met het ontwerpen van een plan, voor de inrigting der academie.

Nadat tot de vestiging dezer instelling was besloten, ontstond de vraag, of zij niet kon worden gebezigd tot de verwezenlijking van eenzeer sinds vele jaren aanhangige plannen en voorstellen omtrent het geven van eene voorafgaande opleiding aan de aanstaande burgerlijke ambtenaren in 's Rijks overzeesche bezittingen. Na overleg tusschen de Ministers van Kolonien en van Binnenlandsche Zaken, benevens den directeur der academie, werd die vraag bevestigend beantwoord; en begrepen, dat de oprigting der academie eene geschikte gelegenheid aanbood om te dier zake eene doeltreffende eindbeslissing te nemen. Bij Koninklijk besluit van 18 Julij 1842 werd daarop bepaald »de academie ook dienstbaar te maken aan het geven van een voorbereidend onderwijs aan degenen, die zich bestemmen voor de burgerlijke dienst in Neêrlands Indië.« Behalve de onderwerpen, meer bepaaldelijk liggende in het doel der inrigting, zou dat onderwijs zich ook uitstrekken tot de Oostersche taal-, land- en volkenkunde. Tot voorschreven einde zou aan de academie een hoogleeraar in die vakken worden toegevoegd; de uitgaven voor de opleiding der Oost-Indische ambtenaren gevorderd zouden aanvankelijk worden gekweten uit de koloniale fondsen; onder voorbehoud om ze later geheel of gedeeltelijk te brengen ten laste der academie, zoodra hare inkomsten de uitgaven overschreden; eindelijk zouden de gemelde Ministers de noodige voorstellen doen omtrent al wat tot de uitvoering van dit een en ander zou behooren te worden vastgesteld.

Niet lang daarna werd aan het besluit van 8 Januarij verdere uitvoering gegeven door het nemen van dat van 20 October, waarbij de academie behoorlijk werd ingerigt.

De hoofdtrekken waren de navolgende:

vestiging der academie in localen en gebouwen, door het stedelijk bestuur van *Delft* daartoe in gereedheid te brengen en te onderhouden;

benoeming der docenten door den Koning; der mindere bedienden door den Minister van Binnenlandsche Zaken;

duur van den volledigen cursus vier jaren; duur van het studiejaar tien maanden, van 1 September tot ult. Junij;

vaststelling van een programma der vereischten van toelating door den Minister van Binnenlandsche Zaken; geene bepaling omtrent het getal der leerlingen, doch voor de aanneming de volle leeftijd van 16 jaren; examen van toelating en na den afloop der lessen voor eene commissie van deskundigen, jaarlijks in Junij; betaling van ƒ 200 's jaars door elken kweekeling;

verdeeling der kweekelingen in vier afdeelingen, naar mate van hunne toekomstige bestemming;

toezegging van plaatsing na tweejarige studie, en, voor zooveel er plaatsen open zouden zijn, aan hen, die verlangden te worden opgeleid voor den waterstaat, de mijnwerken enz., zoo binnen het Rijk als in de kolonien; uitreiking van diplomata na afloop der studien aan de overige kweekelingen.

opmaking en vaststelling eener begrooting van inkomsten en uitgaven voor het volgend burgerlijk jaar in November; inzending der rekening en verantwoording van het afgeloopen jaar in April;

inzending van een algemeen verslag omtrent het onderwijs, de vorderingen en het gedrag der leerlingen en al wat bij de academie is voorgevallen, door den directeur aan den Koning, door tusschenkomst van den Minister van Binnenlandsche Zaken, vóór ultimo September van elk jaar.

Op dit besluit volgde weldra dat, waardoor verdere uitvoering werd gegeven aan het besluit van 18 Julij 1842. Onder dagteekening van 6 December van het zelfde jaar werden de regelen vastgesteld ten aanzien der benoeming en rangschikking van de Oost-Indische ambtenaren, hunne verdeeling in drie klassen de eischen voor het verkrijgen eener aanstelling en de regten en voordeelen daaraan verbonden.

Nadat nu ook door den Minister van Binnenlandsche Zaken de voorschriften omtrent de vereischten van toelating en de verdeeling der lessen over de verschillende studiejaren, onder dagteekening van 28 October en 28 December 1842, waren vastgesteld en de leeraars benoemd, trad de academie in het begin van Januarij 1843 in werking, met een getal van 48 kweekelingen. Bij het begin van den volgenden cursus, September 1843, was dat getal reeds tot 118 geklommen.

Van toen af kon de academie geacht worden in gang te zijn. Hare vooruitzigten waren gunstig: vrij algemeen wekte zij deelneming en belangstelling; het getal leerlingen nam dan ook spoedig toe en steeg in het vierde jaar tot 194. Toen evenwel werd het raadzaam geacht, zorgvuldiger te letten op de kennis der aankomenden en de eischen voor de toelating strenger te maken, hetgeen dan ook het gevolg had, dat de toevloed eenigzins verminderde en beter voorbereide leerlingen werden verkregen. Ook in andere opzigten werd getracht de instelling van de gebreken te zuiveren en de leemten aan te vullen, die zich gaandeweg voordeden. Het personeel der leeraren onderging eenige verandering en werd eenigzins aangevuld; de academie werd opengesteld zonder toelatings-examen voor hen, die de lessen over de taal-, land- en volkenkunde van Neêrlandsch Indie wenschten te volgen, zonder het voornemen om later naar eene betrekking te staan.

Aan het onderwijs voor de aanstaande Oost-Indische ambtenaren der 1ste klasse werd eenige uitbreiding gegeven; dat voor die der 2de klasse gewijzigd, in verband met hunne bestemming. Het uitzenden van burgerlijke ingenieurs naar Indie als ambtenaren der 2de klasse werd bevorderd.

Doch niettegenstaande deze partiële, niet onbelangrijke wijzigingen, bleek weldra, dat de academie niet geheel beantwoordde aan het doel harer oprigting, en ook niet dien trap van bloei bereikte dien men met grond gemeend had te mogen verwachten. Slechts voor een deel was aan het oorspronkelijk plan uitvoering gegeven, voor opleiding van burgerlijke ingenieurs en van ambtenaren voor Indie was behoorlijk gezorgd, maar voor aanstaande fabrikanten en handelaren was schier niets gedaan. Men had zich bepaald bij eene vermelding der lessen door de laatsten te volgen en bij het aanstellen van een enkelen onderwijzer, en daarbij was het gebleven. Verder werd van de aangeboden gelegenheid, om te worden opgeleid voor burgerlijke betrekkingen in Indie, niet zooveel gebruik gemaakt als had kunnen en, in het belang onzer overzeesche bezittingen, had behooren te geschieden. Te weinig was hier te lande bekend, dat aldaar jaarlijks een niet onaanzienlijk getal ambtenaren kon worden geplaatst, en die onbekendheid was oorzaak, dat het cijfer der Oost-Indische kweekelingen te laag bleef. Ook werkte op de ontwikkeling der Delftsche academie in de laatste jaren nadeelig de omstandigheid, dat de militaire academie te *Breda*, uithoofde der behoeften van het leger, in veel ruimer mate dan vroeger kweekelingen aannam; de stroom, waarvan een gedeelte zich anders naar de Delftsche academie zou hebben gewend, vloeide nu schier geheel naar die te *Breda*, waar de vooruitzigten gunstiger en de onkosten geringer waren. Eene groote belemmering voor den vooruitgang der Delftsche academie was ook het gebrek aan middelen om aan het onderwijs de uitbreiding te geven, die voor haar behoud en haren bloei onmisbaar was. Schoon de koloniale fondsen eenigermate te hulp kwamen, waren de inkomsten der academie, dat is, de bijdragen der kweekelingen, onvoldoende om meer dan het volstrekt noodige te bekostigen, zoowel wat de leeraars betreft, die, op enkele uitzonderingen na, eene bezoldiging verkregen, niet in de verte geëvenredigd aan hunne belangrijke werkzaamheden, als wat de hulpmiddelen voor het onderwijs aangaat. Eindelijk was voor de academie hoogst nadeelig de onzekerheid, waarin zij sedert de laatste zeven jaren heeft verkeerd omtrent haar lot, daar er nu eens sprake was van ontbinding, dan van reorganisatie in dezen of genen zin, zonder dat eenige beslissing volgde.

Van deze hoofdoorzaken van den stilstand der Delftsche academie, die langzamerhand in achteruitgang zou kunnen overgaan, waren de meeste voor dadelijke opheffing vatbaar. Eene reorganisatie, waardoor aan het besluit van oprigting volledige uitvoering wierd gegeven; het meer algemeen bekend maken van de behoeften onzer overzeesche bezittingen aan burgerlijke ambtenaren; het ruimer verstrekken van middelen, — dit een en ander zou aan de academie een nieuw leven geven, terwijl, wanneer eenmaal aan de behoeften, waarin de academie te *Breda* nu tracht te voorzien, zou zijn voldaan — welk tijdstip welligt zoo ver verwijderd niet meer is, — ook van die zijde eene vermeerdering van kweekelingen te wachten zou zijn.

Meermalen werden door den directeur, den heer Simons, die met het begin van den cursus 1846/47 den heer Lipkens was opgevolgd, voorstellen in dezen zin gedaan, maar verschillende redenen hebben te weeg gebragt, dat daaraan dusverre geen gevolg is gegeven en de Delftsche academie nog steeds eene voorziening te gemoet ziet die meer en meer dringend is geworden.

Hiertoe wenscht de Regering dan ook thans over te gaan.

Na herhaald overleg heeft zij eene reorganisatie der instelling ontworpen, wier strekking reeds kan worden vermoed uit de hierboven gedane aanwijzing der oorzaken van den stilstand der academie, en waarvan de hoofdtrekken, wier kennis ook noodig is ter beoordeeling van de voorgedragen sommen, hier volgen.

Na te hebben uiteengezet in welke opzigten de Delftsche academie op den tegenwoordigen voet zou kunnen blijven, wijst de Regering aan, waarin de verbeteringen bestaan, die zij op het oog heeft. Een meer volledig onderwijs, meer ontwikkelde kweekelingen, een talrijker en beter bezoldigd onderwijzend personeel, ruimer subsidien voor het onderwijs; dit zijn, naar inzien der regering, de vereischten om de academie aan haar doel te doen beantwoorden en rijke vruchten te doen dragen.

Elk dier vier punten zal kortelijk worden toegelicht.

Een meer volledig onderwijs. Reeds hierboven werd vermeld, dat het oorspronkelijke plan slechts gedeeltelijk uitvoering heeft erlangd, en dat de academie niet behoorlijk is ingerigt tot vorming van fabriekanten en handelaren. Hierin is dus voorziening noodig. De meeste fabrieken vorderen voor een goeden gang, dat de bestuurders eene meer dan oppervlakkige kennis hebben van natuur-, schei- en werktuigkunde. Die kennis behoeft evenwel voor hen in ieder dezer vakken niet zoo diep te gaan als bij de scheikundigen of werktuigkundigen. Daarom moet voor de aanstaande fabriekanten, aan welke men den naam van *technologen* zou kunnen geven, eene afzonderlijke klasse worden gevormd, waarin het onderwijs is ingerigt overeenkomstig hunne behoeften. Ook voor het onderwijs in den handel zal behoorlijk gezorgd moeten worden, niettegenstaande en juist uit hoofde van het hier te lande vrij algemeen heerschend begrip, dat voor den handel wetenschappelijk hooger onderwijs onnoodig is. De aanwijzing wat van een bekwaam handelaar mag worden verlangd, en het aanbieden der gelegenheid om die kundigheden te verkrijgen, schijnen de meest geschikte middelen om de onverschilligheid en verkeerde denkbeelden, die in dit opzigt gevonden worden, weg te nemen. Verder schijnt de opleiding voor de bediening van roeijer der dranken, van scheepsmeter en van landmeter of teekenaar van het kadaster, van de academie te kunnen worden weggelaten. Voor die betrekkingen is eene wetenschappelijke opleiding noch noodig, noch te vergen. Op die wijze gedeeltelijk uitgebreid, gedeeltelijk vereenvoudigd, zou het onderwijs in het algemeen ingerigt moeten wezen, en dienen tot vorming van civile ingenieurs (bouwkundigen, werktuigkundigen, scheikundigen), mijningenieurs, technologen, ijkers, handelaren en ambtenaren voor de Oost-Indien.

Meer ontwikkelde kweekelingen, zoowel bij het komen als bij het verlaten van de academie. De ondervinding heeft de wenschelijkheid aangetoond, dat de jongelieden voortaan in het algemeen op eenigzins meer gevorderden leeftijd tot de academie worden toegelaten. Tegenwoordig wordt de ouderdom van 16 jaren vereischt om toegang te verkrijgen tot de lessen. De meeste jongelieden zijn op dien leeftijd nog niet rijp voor hooger onderwijs: het is dus verkeerd dien als den geschikten ouderdom aan te wijzen. Er is evenwel geen leeftijd te bepalen waartegen niet bedenking kan worden gemaakt; de een is vroeger, de ander later genoegzaam ontwikkeld. Het schijnt dus raadzaam geen leeftijd te vorderen, maar de vereischten voor de toelating zoodanig te stellen, dat zij in de meeste gevallen ook een geschikten leeftijd waarborgen. Wanneer de tegenwoordige eischen eenigzins worden uitgebreid, het toelatings-examen streng genoeg wordt afgenomen, en daarbij op de wijze *hoe*, niet minder dan op *wat* geleerd is, acht wordt geslagen, zal vermoedelijk voortaan de ouderdom van 17 à 18 jaren in den regel bereikt moeten zijn om de lessen der academie met vrucht te kunnen volgen.

Wanneer dan verder ook bij de tusschen- en eindexamens met de vereischte gestrengheid wordt te werk gegaan, is het te verwachten dat geen andere dan behoorlijk ontwikkelde kweekelingen de academie zullen verlaten.

Een talrijker en beter bezoldigd onderwijzend personeel. Hoewel het getal der onderwijzers aan de academie bij vergelijking met vroeger eenigermate is toegenomen, kon dusverre, bij gebrek aan middelen, niet geheel aan de behoeften worden voldaan, en vooral bij de nu voorgenomen volledige uitvoering van het organiek besluit is eenige vermeerdering der leeraars en eene andere verdeeling van sommige vakken onder hen onmisbaar. Ook zal nu voor eene betere bezoldiging moeten worden gezorgd. Slechts enkelen hebben een behoorlijk tractement; van verreweg de meesten is het geheel onvoldoende, en vooral na jaren wachtens mogen dezen in billijkheid verlangen, dat eindelijk hun toestand worde verbeterd. Het onderwijs kan er slechts bij winnen, wanneer de onderwijzers voldoende worden beloond. (Hier volgt een staat, die doet zien welke vakken thans aan de academie worden onderwezen, door wie dit geschiedt en welke de bezoldiging is van ieder der docenten.)

Volgens een tweeden staat zou de nieuwe organisatie aldus worden: een directeur (Dr. G. Simons); een hoogleeraar in de taal-, land- en volkenkunde van Neêrlandsch-Indie (T. Roorda); een hoogleeraar in de taal-, land- en volkenkunde van Neêrlandsch-Indie (Dr. J. Pijnappel Gz.); een hoogleeraar in de taal-, land- en volkenkunde van Neêrlandsch-Indie (Dr. S. Keijzer); een hoogleeraar in de Nederlandsche taal- en letterkunde (Dr. G. van Wieringhen Borski); een hoogleeraar in de geschiedenis, staathuishoudkunde en handelsregt (Mr. M. A. M. van 's Gravesande Guicherit); een hoogleeraar in de wiskunde (R. Lobatto); een hoogleeraar in de geodesie (L. Cohen Stuart); een hoogleeraar in de natuurlijke historie (S. Bleekrode); een hoogleeraar in de natuurkunde (Dr. W. L. Overduijn); een hoogleeraar in de scheikunde (C. F. Donnadieu); een hoogleeraar in de werktuigkunde (N. N.); een hoogleeraar in de bouwkunde (J. E. Terwinkel); een hoogleeraar in de bouwkunde (N. N.); een hoogleeraar in de waterbouwkunde (D. J. Storm Buijsing); een leeraar in de Fransche taal- en letterkunde (G. J. F. Guffroij); een leeraar in de Engelsche taal- en letterkunde, de handelstheorie en het Italiaansch boekhouden (Mr. R. H. Arntzenius); een leeraar in de Hoogduitsche taal- en letterkunde, de aardrijkskunde en de statistiek (D. Buddingh); een leeraar in de taal-, land- en volkenkunde van Neêrlandsch-Indie (N. N.); een leeraar in de wiskunde (W. J. Kempers); een leeraar in de wiskunde (R. W. van Goens); een leeraar in de wiskunde en voor de metingen (N. N.); een leeraar in de scheikunde (Dr. E. Mulder); een leeraar voor den ijk (A. van der Toorn); een leeraar voor het handteekenen (P. Tetar van Elven).

De jaarwedden der hoogleeraren zijn in het algemeen gelijkgesteld met die der gewone hoogleeraren aan de hoogescholen te *Utrecht* en te *Groningen*. Neemt men in aanmerking dat laatstgenoemden bovendien andere inkomsten van hunne betrekking hebben, die voor sommigen zeer aanzienlijk zijn, dan zal het nu voorgedragen cijfer, ook met het oog op de vermeerdering van werkzaamheden, niet te hoog worden geacht. Op voorschreven regel is uitzondering gemaakt voor de heeren Roorda, Borski, Lobatto, Overduijn en Storm Buijsing. De eerste heeft in der tijd zijn ambt aanvaard onder beding eener jaarwedde van ƒ 7000, welke som hij genoot in de betrekking, die hij er voor liet varen. De drie volgenden genieten gelijktijdig andere tractementen, waardoor hunne bezoldiging aan de academie billijkerwijze eenigzins lager dan voor de overige kan worden gesteld. Mogten zij de betrekkingen, waaraan die tractementen verbonden zijn, niet langer bekleeden, ook hunne bezoldiging zoude met die hunner ambtgenooten moeten worden gelijkgesteld. Den heer Storm Buijsing komt in zijnen tegenwoordigen rang bij den waterstaat ƒ 3000 toe. Mogt hij eventueel bij de academie vervangen worden, zijn opvolger zou gelijke bezoldiging behooren te ontvangen als de overige hoogleeraren.

Ruimer subsidiën voor het onderwijs. De uitgaven voor de verzamelingen en lessen beliepen in de laatste jaren gemiddeld ƒ 3,000 à ƒ 4,000. Ook in dit opzigt is het allezins noodig over meer gelden te kunnen beschikken, daar niet alleen vele verzamelingen aanvulling vereischen, maar ook voor de natuur- en scheikunde en gedeeltelijk voor de geodesie en de natuurlijke historie de oefeningen in het kabinet en het laboratorium en de onderzoekingen der docenten groote kosten veroorzaken. Bij het nu voorgedragen cijfer is evenwel zooveel mogelijk spaarzaamheid in acht genomen. De administrative en huishoudelijke uitgaven eindelijk zijn slechts ƒ 900 hooger gesteld dan thans.

Met deze toelichting der voorgedragen cijfers meent de Regering althans voor het tegenwoordige te kunnen volstaan. Mogten nadere inlichtingen worden verlangd: zij is bereid daaraan naar vermogen te voldoen.

Na de aanwijzing en uiteenzetting der behoeften van de academie blijft nu nog overig de vermelding der som, die in mindering der uitgaven zal komen.

Het getal kweekelingen, die in de laatste jaren de academie bezochten, is gemiddeld 150. Bij de uitbreiding van het onderwijs, maar vooral bij het grooter getal ambtenaren, dat voor Indie opgeleid moet worden, kan veilig op eene vermeerdering van 50 kweekelingen worden gerekend. Jaarlijks zijn in Indie noodig ongeveer 40 ambtenaren der 1ste en 2de klasse. Wanneer daarvan $\frac{1}{4}$ voor de eerste en $\frac{3}{4}$ voor de tweede klasse gerekend worden, en allen aan de academie worden opgeleid, dan zal het aantal kweekelingen voor Indie 140 worden. Met het tegenwoordig getal leerlingen voor andere studien komt men dus reeds tot 200, ook zonder de vermeerdering, die van eene uitbreiding van het onderwijs te wachten is. Welligt zullen nieuwe en strengere verordeningen, vooral bij het toelatings-examen, aanvankelijk op het aantal der kweekelingen eenigzins nadeelig werken, maar het is te verwachten, dat de waarborgen voor eene goede opleiding, die de kansen van welslagen vermeerderen, dat aantal weldra zullen doen toenemen.

De jaarlijksche bijdrage van iederen kweekeling is thans ƒ 200. Bij de voorgenomen meerdere volledigheid van het onderwijs en van de hulpmiddelen mag eene verhooging tot op ƒ 250, waarbij bepaald zou kunnen worden, dat vierjarige voldoening van verdere betaling ontslaat, niet onbillijk worden geacht.

Langs dezen weg zou alzoo jaarlijks eene som van ƒ 50,000 verkregen worden, die in mindering zou strekken van de uitgaven voor de academie geraamd op ƒ 68,700, zoodat de instelling den Staat op eene jaarlijksche uitgave van ƒ 18,700 zou komen te staan.

Ten slotte valt nog op te merken, dat de Regering gemeend heeft, nu het eene reorganisatie der academie geldt, en de kosten op de Staatsbegrooting worden gebragt, die kosten in haar geheel op de begrooting van het Departement van Binnenlandsche Zaken te moeten brengen, en niet langer een gedeelte ten laste der koloniale fondsen te doen komen.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

De *Indépendance* deelt eene depêche mede, waaruit blijkt, dat de aanvrage tot hervatting der vredes-onderhandelingen den 17en verzonden, maar van veel vroegere dagteekening was; dat die aanvraag veel goedkeuring te Berlijn had gevonden en gerigt was aan de gezanten van Pruissen te Londen, Parijs en Weenen. Het weigerend antwoord is door den Pruissischen gezant, na een onderhoud met graaf Walewski naar Berlijn gezonden. Men denkt, dat deze stap van St. Petersburg is uitgegaan, hoewel de Russische diplomatie het ontkent.

Waarschijnlijk zal de stap zonder gevolg blijven.

De *Moniteur* meldt, dat bij het ministerie van koophandel dagelijks een menigte aanvrage om concessie en autorisatie tot het doen van groote ondernemingen, welke de uitgiften van nieuwe papieren geldswaarden na zich slepen, ontvangen worden, maar dat de regering, uithoofde van het belangrijk cijfer der reeds loopende kapitalen, besloten heeft het verleenen van alle nieuwe concessien en autorisatien uit te stellen.

Uit Londen wordt in eene telegraphische depêche dd. 26 September gemeld: De consols hebben heden eene aanzienlijke daling ondergaan als sluitende op $58\frac{3}{8}$. Deze daling is het gevolg van de schaarschheid van het geld en de verwachting, dat het disconto der bank op nieuw verhoogd zal worden.

Het concordaat tusschen het hof van Rome en Oostenrijk is den 25 Sept. op het ministerie van buitenlandsche zaken te Weenen geratificeerd.

Uit Hamburg wordt dd. 26 September gemeld: De linieschepen *Cornwallis* en *Hogue* alsmede de korvet *Cuchoo* zijn te Elseneur binnengeloopen, terugkeerende naar Engeland.

Het politieblad van Moskou, meldt, dat de Keizerin-moeder, de grootvorst Constantijn, de hertogin Marie en prinses Frederik der Nederlanden den 15 dezer te Moskou zijn aangekomen. De grootvorst is nog dienzelfden dag naar Nicolaïeff vertrokken.

FRANSCHE POST.

Rapporten van de Generaals Pélissier en Niel, aan den Minister van Oorlog.

« *Groot-hoofdkwartier te Sebastopol*, 11 *September*. 1855.

« *Mijnheer de Maarschalk!*

« Ik zal de eer hebben, u met de volgende mail een omstandig rapport te doen toekomen betreffende den aanval, welke ons meester gemaakt heeft van Sebastopol. Voor alsnog kan ik van dit gewigtig oorlogsfeit slechts de voornaamste punten aanstippen.

« Sedert den 16den Augustus, den dag van den veldslag aan de Tschernaïa en in weêrwil van de herhaalde waarschuwingen van een nieuwen en meer geduchten aanval van den vijand tegen de positien, welke wij aan die rivier bezetten, werd alles gereed gemaakt voor een beslissenden storm tegen Sebastopol zelf. De artillerie van aanval op de regterzijde begon reeds op den 17den Augustus een goed onderhouden vuur tegen Malakoff, het Redan van de Carenage, de belendende verdedigingswerken en de reede, ten einde het aan de genie mogelijk te maken, digt bij de vesting retranchementen op te rigten, van waar de troepen zich spoedig op de open ruimte konden werpen. De genie maakte tevens hare werktuigen van overspringing en beklimming gereed en al onze batterijen op den linkervleugel openden den 5den September een zeer hevig vuur tegen de stad. Van hunne zijde bestookten de Engelschen op eene heftige wijze het Groote Redan en het vooruitspringende gedeelte er van, dat zij moesten aanvallen.

« Alles gereed zijnde, besloot ik in overeenkomstig met generaal Simpson, den 8sten des middags storm te doen loopen.

« De divisie Mac Mahon moest het Malakoff-werk innemen; de divisie Duloc het Redan van de Carenage aanvallen en op het centrum moest de divisie La Motterouge tegen den muur, die de twee uiterste punten vereenigt, oprukken. Ik had aan generaal Bosquet, behalve deze troepen, nog de divisie der garde van generaal Mellinet gegeven, om deze drie divisien te ondersteunen. Voor zoo ver betreffende den regtervleugel.

« Op het centrum moesten de Engelschen het Groote Redan aanvallen, door het vooruitspringende gedeelte er van te beklimmen.

« Op den linkervleugel, moest het eerste legerkorps, waarbij generaal La Marmora eene Sardinische brigade gevoegd had, met de divisie Levaillant aan het hoofd, door het Centrale Bastion, het binnengedeelte der stad binnendringen, en daarna het bastion du Mât omsingelen om zich mede daarin te vestigen. Generaal de Salles had bevel zijn aanval slechts zoo ver te vervolgen, als de omstandigheden dit zouden toelaten.

« Buitendien zouden de vloten der admiraals Lyons en Bruat eene geduchte afleiding bewerkstelligen door op het Quarantaine fort en de maritime fronten der vesting te vuren. Doch de staat der zee, beroerd door een hevigen noordwesten wind, was zoodanig, dat noch de linieschepen, noch de fregatten hunne ankerplaats konden verlaten. Evenwel hebben de Engelsche en Fransche bombaardeerschepen op eene bewonderenswaardige wijze gevuurd; zij hebben ons veel hulp verleend.

« Des middags precies rukte de divisien Mac Mahon, La Motterouge en Dulac door hunne chefs geëlectriseerd tegen Malakoff, den verbindingsmuur en het kleine Redan van de Carenage op. Na ongehoorde moeijelijkheden van overklimming en een verschrikkelijken strijd van man tegen man, slaagde de divisie Mac Mahon er in, zich in het voorste gedeelte van Malakoff te nestelen. De vijand liet een stroom van projectilen van allerlei aard op onze dappere troepen regenen; het Redan van de Carenage, vooral beheerscht door het zoogenaamde Huis met het kruis en de stoombooten, had men na de bezettingen moeten verlaten, doch de divisie La Motterouge hield zich goed op een gedeelte van den verbindingsmuur en de divisie Mac Mahon won weldra Malakoff, waarheen generaal Bosquet onophoudelijk de reserves rigtte, wier komst ik bespoedigde.

« De overige aanvallen waren ondergeschikt aan dien op Malakoff, het hoofdpunt der verdediging van de vesting.

« Uit de redoute Brancion, waar ik mij geplaatst had, oordeelde ik dat Malakoff in onze magt zou blijven, en ik gaf het met generaal Simpson overeengekomen sein.

« Terstond rukten de Engelschen moedig op tegen het vooruitspringende gedeelte van het Groote Redan, zij slaagden er in er in te komen en worstelden geruimen tijd om zich in dat werk te handhaven, doch overweldigd door de Russische reserves die niet ophielden te naderen, en het hevige artillerie-vuur, moesten zij naar hunne paralellen terug trekken.

« Op hetzelfde sein had generaal de Salles het Centrale Bastion doen aanvallen. De divisie Levaillant slaagde er eerst in zich daarin te nestelen, even als in het regter lunet, toen op een allerhevigst schrootvuur, de aankomst van zulke aanzienlijke Russische versterkingen volgde, dat onze troepen, die door het vuur gedecimeerd en wier aanvoerders buiten staat van gevecht gesteld waren, genoodzaakt werden naar de wapenplaatsen terug te keeren, van waar zij vertrokken waren.

« Overtuigd, dat de inneming van Malakoff de overwinning moest beslissen, belette ik de hernieuwing der andere aanvallen, welke, door het vijandelijke leger op alle zijne punten van verdediging bezig te houden, reeds hun voornaamste doel vervuld hadden, en ik vestigde geheel mijne aandacht op het bezit van Malakoff, waarvan generaal Mac Mahon zich geheel en al had kunnen meester maken. Een oogenblik van crisis was overigens ophanden.

« Generaal Bosquet was door het springen eener bom gekwetst en ik had zijn kommandement aan generaal Dulac moeten overgeven. Een kruidmagazijn van den bij Malakoff gelegen muur was gesprongen en deed mij voor de meest ernstige gevolgen vreezen.

« De Russen, hopende gebruik te kunnen maken van dit toeval, naderden in groote massa's en vielen in drie kolonnes het centrum, den linker- en regtervleugel van Malakoff aan. Doch in het inwendige van het werk had men reeds maatregelen kunnen nemen; generaal Mac Mahon deed om het te verdedigen een keuze onder die stoutmoedige troepen, die voor niets terugdeinzen en na wanhopige inspanningen zagen de Russen zich gedwongen af te trekken. Van dat oogenblik af aan gaven zij elke offensive beweging op. Malakoff was ons en kon ons niet meer ontnomen worden. Het was half vijf ure.

« Terstond werden maatregelen genomen om in staat te zijn den vijand te kunnen terugslaan, indien hij een nachtelijke aanval mogt wagen. Doch weldra werden wij uit die onzekerheid gered. Zoodra de nacht aanbrak, verspreidden zich in alle rigtingen vlammen; mijnen ontploften; kruidmagazijnen sprongen in de lucht; het schouwspel van het in vlam staande Sebastopol, door het geheele leger aangestaard, was een der indrukwekkendste en droevigste tafereelen, welke de krijgsgeschiedenis heeft kunnen opleveren. De vijand was bezig alles te ontruimen; deze ontruiming geschiedde des nachts met behulp van de tusschen de beide oevers der reede aangelegde schipbrug en onder bescherming der aanhoudende ontploffingen, welke mij echter niet belet hebben hem te naderen en afbreuk te doen. Den 9den des morgens was het geheele zuidelijke gedeelte der stad ontruimd en in onze magt.

« Ik behoef u niet te wijzen op het gewigt van eene dergelijke overwinning. Evenmin behoef ik te gewagen van het dappere leger, welks krijgsmansdeugden en verknochtheid door den Keizer op den regten prijs geschat worden en ik zal, hoewel het aantal er van groot is, u de namen onder het oog te brengen van hen, die zich onder zooveel dappere soldaten, hebben onderscheiden. Ik kan dit nog niet doen, doch ik zal dien pligt in een mijner volgende depêches vervullen.

« Geloof mij enz.

« De Opperbevelhebber
« PELISSIER. »

« *Hoofdkwartier te Sebastopol*, 11 September.

« *Mijnheer de Maarschalk!*

« De aanval op de vesting Sebastopol is den 8sten September begonnen. Wij zijn daardoor meester geworden van den toren van Malakoff, welks bezetting de verdediging van de voorstad bijna onmogelijk maakt, en ons in staat stelt de communicatien der stad met den Noordelijken kant van de reede af te snijden. De vijand heeft erkend, dat deze overwinning beslissend was. Na herhaalde malen op nieuw eene offensive beweging aangenomen te hebben met een moed, die alle hulde verdient, heeft hij tegen den avond begonnen de stad te ontruimen; 's nachts daaraanvolgende heeft hij haar in brand gestoken, en zijn buskruid aangewend om zijne verdedigingswerken en de groote établissementen, die Rusland sedert zooveel jaren in die vesting bezat, in brand te steken. Al zijne linieschepen, fregatten en zeilvaartuigen heeft hij laten zinken en alleen de stoombooten behouden; eindelijk heeft hij de schipbrug, door middel van welke de gemeenschap met den noordkant onderhouden werd, afgebroken, aldus de stad, de vestingd en alles wat zich aan den zuidkant der reede bevindt, ons overlatende.

« De verdediging is krachtig geweest; op verschillende punten werden wij in onzen aanval teruggeslagen; maar de hoofdaanval, die ons het welgelukken onzer pogingen verzekerde, was geen oogenblik twijfelachtig. De eerste divisie van het 1ste corps, onder bevel van den generaal Mac Mahon, heeft onmiddellijk het werk van Malakoff genomen en er zich op eene heldhaftige wijze in gehandhaafd, in het volle besef, dat zij de sleutels der vesting in hare hand had.

« Ik zal u verslag doen van de beschikkingen, die genomen waren, ten einde zooveel mogelijk de talrijke moeijelijkheden te verminderen, die de verschrikkelijke aanval opleverde, niet tegen eene omsingelde vesting, tegen een beperkt garnizoen, maar tegen eene uitgebreide vesting, verdedigd door een even zoo talrijk leger misschien als dat hetwelk het aanviel.

« Onze cheminementen waren bij den aanval tegen de vesting genaderd op 40 mètres afstand van het centrale Bastion (No. 5) en op 30 mètres van het bastion du Mât (No. 4.)

« Bij den aanval van de voorstad Karabelnaïa, hadden de Engelschen, die tegengehouden waren door de moeijelijkheden van het terrein en door het vijandelijk geschut, niet digter kunnen naderen dan op omtrent 200 mètres van het vooruitspringende gedeelte van het Groot Redan (No. 3,) naar welken kant hunne cheminementen gerigt waren.

« Van het front van Malakoff waren wij genaderd tot op 25 mètres van den kring, die den toren van Malakoff omringt. en onze cheminementen bragten ons op denzelfden afstand van het kleine Redan der Carénage (bastion No. 2). Dit heerlijke resultaat waren wij verschuldigd aan de onbetwistbare voortreffelijkheid, die onze artillerie verkregen had boven die des vijands.

« De generaals-en-chef van de geallieerde legers hadden de volgende beschikkingen genomen:

« De algemeene aanval tegen de vesting was bepaald op 8 September, des middags. Den 5den moesten onze artillerie van aanval tegen de vesting en de Engelsche artillerie van aanval, die tot dusverre haar vuur gespaard hadden, het met eene groote levendigheid hervatten. Nimmer is eene dergelijke kanonnade gehoord: wij hadden in batterij, in de twee aanvallen, meer dan 500 vuurmonden, de Engelschen hadden er omtrent 200, en de Russen meer dan wij beiden.

« Het vuur des vijands beschadigde onze loopgraven, maar het deed ons overigens weinig kwaad. Het onze liep, in weerwil van den grooten omvang der vesting, als het ware in één punt zamen, en het moet zeer groote verliezen in het Russische leger veroorzaakt hebben. Gedurende de laatste dagen, die den aanval waren voorafgegaan, werden de arbeiders der infanterie voornamelijk gebezigd, om de meest geavanceerde wapenplaatsen te vergrooten, om de défilés te verwijden en op de plaats zelve de middelen aan te brengen, ten einde de grachten te passeren.

« Het doel van onze pogingen was de inname van het werk, dat achter den Malakoff-toren aangelegd was. Dit werk (de Korniloff redoute), dat eene onmetelijke redoute is, eene soort van aarden citadel, heeft een mamelon, die de geheele binnenruimte van de voorstad Karabelnaïa beheerscht. Het bestrijkt van achteren het Redan, dat door de Engelschen aangevallen is, en is op geen grooteren afstand van de zuidelijke haven dan 1200 mètres gelegen, over welke haven de Russen eene schipbrug gebouwd hadden, die hun eenig communicatie middel geworden is tusschen de voorstad en de stad zelve. Het fort Malakoff heeft eene lengte van 350 en eene breedte van 150 mètres; zijne borstweringen hebben meer dan 6 mètres hoogte boven den grond, en voor deze bevindt zich eene gracht, die 6 mètres diepte en 7 mètres breedte heeft. Zij is gewapend met 62 stukken geschut van verschillend kaliber.

« In het voorste gedeelte bevindt zich, omgeven door de borstweringen, de Malakoff-toren, waarvan de Russen alleen de rez-de-chaussée, die gecreneleerd is, behouden hebben. In het binnenste gedeelte van het werk hebben de Russen een groot aantal traversen aangelegd, onder welke uitmuntende blinderingen zijn, waar het garnizoen bescherming en slaapplaatsen vond, die op twee rijen boven elkander gelegen waren. Een Russisch officier der genie, die krijgsgevangen is gemaakt, schat het garnizoen van het Malakoff-fort op 2500 man; van dit fort heb ik gemeend eene beschrijving te moeten geven, ten einde u in staat te stellen over de moeijelijkheden te oordeelen, die onze soldaten te overwinnen hadden.

« Het front van Malakoff, dat 1000 mètres lengte heeft, is begrensd aan onze linkerzijde door het fort Malakoff, en aan onze regterzijde door het Redan van de Carenage. Dit laatste werk, dat bij het begin van het beleg niets anders dan een eenvoudig redan was, was langzamerhand veranderd geworden in eene geduchte en sterk gewapende redoute. De buitenste fronten der twee redoutes van Malakoff en van de Carenages waren te zamen verbonden door een muur, die gewapend was met 16 stukken, en aan de achterzijde van dezen kring van verdediging, rigtte de Russen er een op, die de naauwe toegangen tot de twee redoutes vereenigde. Deze tweede kring, reeds gedeeltelijk gewapend, was nog niet van eene gracht, die een gewigtigen hinderpaal daarstelde, voorzien. Wat de gracht van den eersten verbindingsmuur betreft, alsmede die van het Redan der Carenage, zoo had de rotsachtige geaardheid van den grond den vijand belet overal even diep te graven, en op verschillende punten kon men die zonder veel moeijelijkheden passeren. Om de grachten over te trekken, die eene groote diepte hadden, hadden wij een stelsel van bruggen uitgevonden, die in minder dan een minuut gelegd waren, door middel van eene vernuftige manoeuvre, waarin zich onze sappeurs en keurtroepen geoefend hadden; die bruggen zijn ons zeer nuttig geweest.

« De Fransche artillerie had op die der Russen een groot overwigt gekregen. de ontredderde schietgaten lieten geen vrees meer over, dat onze kolonnes aangevallen zouden worden door het schrootvuur, bij het verlaten der loopgraven; de borstweringen waren misvormd, en een gedeelte van de aarde was in de grachten gevallen; eindelijk is in het fort Malakoff zulk eene groote hoeveelheid bommen door onze batterijen en die der Engelschen geworpen, dat de stukken die niet in het eerste gezigt lagen, ook ontredderde schietgaten hadden, en dat overal de opgeworpen aarden werken hunnen oorspronkelijken vorm verloren hadden. Maar achter de verdedigingswerken op de eerste linie hadden de Russen vele stukken bewaard, tegen welke men niet anders dan onvolkomen kon ageren, en de kolonnes van aanval tegen Malakoff waren aan het vuur van talrijke batterijen blootgesteld, die de Russen aangelegd hadden aan den noordelijken kant der reede, en wier schoten, hoewel op grooten afstand gelost, niettemin zeer gevaarlijk waren.

« Gij weet, mijnheer de maarschalk, dat sedert mijne komst voor Sebastopol, ik niet geaarzeld heb om te gelooven, dat het wezenlijke punt van aanval de Malakoff-toren of Mamelon was, en daar dit gevoelen ook dat was van generaal Canrobert, ondernam men de aanvallen aan den regterkant, die door het tweede korps gedaan werden. Aan den kant der stad heeft men zich vergenoegd met de cheminementen naar de linkerzijde uit te strekken, die aangelegd waren door het eerste korps. De zaken nemende zoo als zij waren, toen de aanval besloten werd, was het niet twijfelachtig, dat het bezit van het fort Malakoff een beslissend resultaat zou daarstellen; en aan den anderen kant was het te vermoeden, dat, zoo men op dit punt niet slaagde, het succes dat men elders behaalde, zonder groote gevolgen zou zijn. Ondertusschen kon men zulk eene uitgebreide vesting niet op één enkel punt aanvallen: wij moesten de vijandelijke magt noodzaken zich verdeeld te houden over de groote uitgestrektheid van de linie van verdediging, die hij had te verdedigen, en haar vooral ongerustheid inboezemen nopens de stad, van waar de brug op uitging, over welke zij zijn teruglogt kon bewerkstelligen.

« Het is om aan deze verschillende overwegingen te voldoen, het is om het succes te verzekeren, dat de generaal-en chef besloot, terwijl hij zooveel mogelijk er op uit was om het bloed onzer soldaten in den verschrikkelijke strijd, die op handen was te sparen, dat men eerst het front van Malakoff zou aanvallen; dat, zoo deze aanval, die onder zijne eigen oogen zou plaats hebben, slaagde de Engelschen op een gegeven sein het Redan en het eerste corps de stad zouden aanvallen, ten einde den vijand te beletten, om al zijne pogingen te concentreren tegen de troepen, die bezit genomen zouden hebben van het fort Malakoff. »

« Het front van Malakoff zoude door drie kolonnes worden aangevallen: die van de linkerzijde onder generaal Mac Mahon, zich regtstreeks begevende naar het fort Malakoff, langs het front tegenover ons en het een weinig regts omgaande, had in last er zich meester van te maken, en er zich tot elken prijs in staande te houden; die van de regterzijde, die divisie Dulac, moest op het Redan van de Carenage aanrukken, het bezetten, eener brigade naar zijne linkerzijde detacheren, om den tweeden kring om te gaan; eindelijk die van het centrum, divisie La Motterouge, uitgaande van de zesde paralel en een grooteren afstand te doorloopen hebbende en dus een weinig later aankomende, moest den verbindigsmuur innemen, zich dan naar den tweeden kring begeven om een zijner brigades te hulp te zenden aan de eerste kolonne, indien deze zich nog niet had meester gemaakt van het fort Malakoff.

« Het gewigt dier positien was zoodanig, dat men er niet aan kon twijfelen dat de vijand, indien hij ze verloor, groote pogingen zoude aanwenden, om ze te hernemen. Daarom waren de troepen der keizerlijke garde als reserve toegevoegd aan het tweede legerkorps.

« De bataillons-chef der genie Ragon, onder zijne bevelen hebbende verschillende brigades sappeurs, en met de eerste kolonne oprukkende, moest bruggen over de grachten werpen, mijnen opzoeken, overal den doortogt voor de kolonnes banen, en zoodra men meester van het fort zoude zijn, het in staat van verdediging stellen tegen een vijandelijken aanval en aan de achterzijde groote doortogten maken voor de komst der troepen en artillerie.

« De bataillons-chef der genie Reneux, toegevoegd aan de regter kolonne en de kapitein Schoennagel, toegevoegd aan die van het centrum, eveneens brigades sappeurs onder hunne bevelen hebbende, hadden een dergelijken last.

« Alle beschikkingen betreffende de dienst der genie bij de aanvallen op Malakoff, waren genomen door de zorg van den brigade-generaal Frossard, kommandant der genie van het tweede legerkorps.

« Voor den aanval der stad, en ten einde de door »

vijand bij het vooruitspringende gedeelte van het bastion du Mât opeengehoopte hinderpalen te vermijden, had men besloten, dat de hoofdaanval zoude geschieden op het Centrale Bastion, tusschen het vooruitspringende gedeelte er van en het linker lunet; dat de storm kolonne zoodra zij in het Centrale Bastion gedrongen zoude zijn, een gedeelte harer strijdmagt naar den naauwen ingang van het Bastion du Mât zoude zenden, waarvan het front alsdan door eene Sardinische brigade, welke aan de operatien van het eerst legerkorps was komen deel nemen, zoude worden aangevallen.

« De divisie-generaal Dalesme, kommandant der genie van het eerste legerkorps had voor de aanvallen op de stad soortgelijke beschikkingen genomen, als die, welke ik heb opgegeven, voor de aanvallen op de voorstad der Karabelnaïa.

« Den 8sten September des morgens ten acht ure wierp men in het Centraal Bastion twee mijnen met projectielen elk gevuld met 100 kilogrammen buskruid. De ontploffing geschiedde op het midden van het bastion en scheen er groote wanorde aan te rigten. Te gelijkertijd lieten wij voor onze cheminementen naar het fort Malakoff drie mijnen, te zamen 1500 kilogrammen buskruid bevattende, springen, ten einde de benedenste galerijen der Russische mineurs te breken en onze soldaten gerust te stellen, opgehoopt in de loopgraven, welke volgens Russische deserteurs, ondermijnd waren.

» Precies ten twaalf ure des middags begaven onze soldaten zich naar de tegenover het front van Malakoff gelegen wapenplaatsen. Zij trokken de grachten met eene verwonderlijke vlugheid over en de parapets beklimmende, grepen zij den vijand aan onder het geroep van *Leve de Keizer!* Bij het fort Malakoff had de binnenste glooijing een aanzienlijke hoogte; de eerstaangekomenen hielden een oogenblik stand om zich te formeren, daarna beklommen zij het parapet en sprongen in het werk.

» De worsteling, welke met geweervuur begonnen was, werd met de bajonnet, steenen en geweerkolven voortgezet; de wisscher was in de handen der Russische kanonniers een wapen geworden; doch overal werden de Russen gedood, gevangen genomen of verjaagd, en de aanval had nog geen kwartier uurs geduurd of de Fransche vaan wapperde reeds op de veroverde redoute.

« Het redan van de Carenage was ook na een zeer levendige worsteling ingenomen; de kolonne van het centrum was tot aan den tweeden kring van verdediging gekomen. Overal hadden wij de aangevallen werken in bezit genomen. De opperbevelhebber gaf het overeengekomen sein tot den aanval op het Groote Redan en een weinig lager voor den aanval op de stad.

« De Engelschen hadden 200 mètres onder een verschrikkelijk schrootvuur te doorloopen. Deze afstand was weldra met dooden bezaaid; doch deze verliezen deden den marsch der kolonne van aanval niet staken, welke al naderde, zich begevende naar het voornaamste punt van het werk; zij daalde in de gracht neder, welke ongeveer 5 mètres diep is, en in weerwil van al de inspanningen der Russen, beklom zij het escarpe en ontnam den vijand het vooruitspringende punt. Doch na eene eerste worsteling, welke den Russen duur te staan kwam, vonden de Engelschen slechts voor zich eene geheel ongedekte ruimte, waarin het kogels regende van de vijanden, die zich achter de verwijderde dwarswegen verborgen hielden. Zij, die op nieuw aankwamen, vervingen ter naauwernood de buiten staat van gevecht gestelden. Slechts nadat zij gedurende bijna twee uren dezen ongelijken strijd hadden volgehouden, besloten de Engelschen het Redan te ontruimen.

« De aanval op het Centrale Bastion leverde dezelfde uitkomst op. Onze soldaten van het legercorps kwamen alle hinderpalen te boven en tastte den vijand, wien zij in het eerste oogenblik groote verliezen aandeden, moedig aan; doch weldra door een hevig vuur bestookt, en geene bescherming vindende tegen het vuur, dat hun van verschillende rigtingen bestookte, gaven zij een aanval op, welken de opperbevelhebber hun had voorgeschreven niet tot het uiterste voort te zetten.

« Op het front van Malakoff deden de Russen groote inspanningen om de werken te heroveren, welke hun ontnomen waren. Naar het Redan terugkeerende met talrijke kolonnes, ondersteund door de veld-artillerie, slaagden zij er in het te hernemen en ons den tweeden kring van verdediging te doen verlaten; doch de eerste kolonne van aanval, ondersteund door de keizerlijke garde, bleef onwrikbaar stand houden achter de buitenste glooijing van den eersten kring.

« Verschillende offensieve bewegingen werden nog beproefd doch te vergeefs, tegen het werk van Malakoff; de lijken des vijands hoopten voor het openingsfront op, doch de eerste divisie bleef onwrikbaar en bij het vallen van den avond waren wij meester van die citadel, zonder welke de Russen hunne verdedigingen niet langer dan gedurende weinige dagen hadden kunnen voortzetten en nog wel met opoffering van een gedeelte van hun leger, dat na het afbreken van de groote schipbrug, zonder middel van gemeenschap met de noordzijde van de reede zoude gebleven zijn. Zij hadden alles voorbereid om de vesting met eigen handen te vernielen in het geval dat zij genoodzaakt zouden zijn haar op te geven. In den nacht van den 8sten op den 9den verkondigden hevige ontploffingen ons, dat deze groote worsteling haar einde bereikt had. De vijand verliet Sebastopol, doch hij wilde ons slechts puinhopen achterlaten.

« Onze verliezen zijn groot, doch het leger, op hetwelk de natie trotsch kan zijn, heeft zich jegens het vaderland verdienstelijk gemaakt. De zoo langdurige en moeijelijke werken van het beleg, hebben zijn geduld nimmer uitgeput. Telkenmale als zij met den vijand slaags raakten, hebben onze soldaten het bewijs van een grooten moed geleverd, en de storm van den 8sten September is een wapenfeit, waarop Frankrijk fier mag zijn.

» Bij deze laatste beproeving heeft het corps der genie weder verliezen geleden, doch minder talrijk dan ik durfde vreezen. De kapitein Jean Alfred Schoennagel, een voortreffelijk officier, is gesneuveld; de bataillons-chef Fournier, de kapitein Ansons, adjudant van generaal Dalesme, de kapitein Laruelle, en de luitenants Joyeux en Pradelle werden gekwetst. Onder de onderofficieren en soldaten tel ik 24 dooden en 122 gekwetsten.

« De bataillons-chefs Renous en Ragon, die het voorbeeld van grooten moed hebben gegeven, werden uitmuntend gesecondeerd door de onder hun bevelen staande officieren en sappeurs. In dezen laatsten storm, even als gedurende den geheelen loop van het beleg, heeft ieder op eene edele wijze zijn pligt gedaan. Ik kan u hier de namen niet opgeven van al degenen, die hebben verdiend aan u kenbaar gemaakt te worden en voor wie ik beloningen zal hebben aan te vragen; dit zal het onderwerp zijn van een bijzonderen arbeid, waarmede ik mij zal bezig houden.

« Aldus is dit gedenkwaardige beleg afgeloopen, waarbij de middelen van de verdediging en die van den aanval ontzaggelijke verhoudingen hebben verkregen. De Russen hadden meer dan 800 vuurmonden in batterij gesteld en een garnizoen waarvan zij naar willekeur de kracht en de zamenstelling konden afwisselen. Te oordeelen naar de ontzaggelijke hoeveelheid projectielen, welke zij ons hebben toegezonden, is men verwonderd te zien, dat zij er nog een rijkelijken voorraad van over hadden en ik heb reden om te gelooven, dat zij 1500 stukken in de vesting hebben achtergelaten.

« Het belegeringsleger had gedurende de verschillende aanvallen, ongeveer 700 vuurmonden in batterij gesteld, welke meer dan 1,600,000 schoten hebben gelost. Onze cheminementen, voor een groot gedeelte door middel van buskruid in de rotsen uitgevoerd, hebben eene uitgestrektheid van meer dan 80 kilomètres (20 mijlen). Men heeft 80.000 schanskorven, 60.000 takkebossen en ongeveer een millioen zakken met aarde gebezigd.

« Nimmer heeft een genie-corps zulke moeijelijke en vermenigvuldigende werken ten uitvoer moeten brengen, en in geene enkele belegering heeft het zulke gevoelige verliezen geleden. 31 officieren zijn gedood en 33 gekwetst. Onder de gedooden telt men den generaal Bizot, wiens naam op den dag der overwinning niet met stilzwijgen mag worden voorbijgegaan; de waardige luitenant-kolonel Guérin, zes bataillons-chefs, twintig kapiteins en drie luitenants. Deze zware beproeving heeft nimmer den moed onzer officieren aan het wankelen gebragt, en de troepen der genie hebben dit edele voorbeeld gevolgd. Twee kompagniën sappeurs hebben reeds hunnen vierden kapitein, daar de eerste drie aan hun hoofd gedood werden, en niettemin zijn zij even dapper als van te voren. Bij de mijn- en andere werken zijn de onderofficieren en soldaten altijd onwrikbaar gebleven en waar het op moed- en krachtbetoon aankwam, hebben zij steeds de grootste stoutmoedigheid aan den dag gelegd.

« Dit rapport eindigende, moet ik u nog zeggen, mijnheer de maarschalk, dat de beste harmonie niet opgehouden heeft te bestaan tusschen de artillerie en genie. Telkens wanneer een dier wapenen het andere konde helpen, geschiedde dit met welwillendheid, en deze overeenstemming van inzigt en handeling gaf ons de middelen om vele moeijelijkheden te overwinnen.

« Ik heb mij ook in alle omstandigheden te verheugen gehad over mijne betrekkingen met den generaal Harry Jones, kommandant der genie van het Engelsche leger. Ons doel was één en wij hebben nimmer van gevoelen verschild over de tot bereiking van dat doel te bezigen middelen. Reeds bij de belegering van Bomarsund was ik in de gelegenheid de loyauteit en het edele karakter van dien hoofd-officier op den regten prijs te schatten. Het verheugde mij hem bij de belegering van Sebastopol weder te ontmoeten.

« Geloof mij enz.

« *De divisie-generaal, adjudant des Keizers, kommandant der genie van het leger van het Oosten,*

« Niel. »

Binnenland.

's Gravenhage, 27 September.

* De afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal hebben heden onderzocht de wets-ontwerpen: 1°. tot regeling van de huishouding en de tucht op de koopvaardijschepen; en 2°. tot regeling van het pensioen-fonds.

* Z. K. H. prins Albrecht, heeft gisteren ook een bezoek gebragt op het buitengoed van HDs. moeder, gelegen onder Voorburg.

* Het diner, dat gisteren door Z. K. H. Prins Albrecht van Pruissen en den Prins Hohenzohlen, in het hôtel *de Bellevue* werd gegeven, werd bijgewoond door 's Konings adjudant, Jhr. Casembroot, den graaf Canitz, 1sten secretaris bij het Pruissische gezantschap en den graaf von Königsmark, attaché bij dat gezantschap bij het Nederl. hof, en meer aanzienlijke personen.

* Heden morgen heeft de plegtige ter-aarde-bestelling plaats gehad van het stoffelijk overschot van den heer Mr. J. Op den Hooff, op de begraafplaats Eik-en-Duinen, alwaar zich eene talrijke menigte had vereenigd, om den overledene de laatste eer te bewijzen. Deze treurige plegtigheid kenschetste zich door stillen eenvoud en groote belangstelling.

Naar men zegt, zou niet uitsluitend de tegenwoordige vice-president de heer de Greve, voor het voorzitterschap van den Hoogen Raad in aanmerking komen, maar ook de procureur-generaal bij dat collegie, de heer G. A. G. van Maanen.

* Naar men verneemt zal Maandag aanst. de plegti[ge] installatie van den vice-president van den Hoogen Raa[d] den heer Mr. F. de Greve, plaats hebben.

* Naar men verneemt is het ontwerp van wet tot wij[zi]ging van sommige bepalingen der wet op de uitoefeni[ng] der jagt en visscherij, op dit oogenblik bij den Raad v[an] State in overweging.

* Tot de miliciens van het jaar 1852 is dezer dagen [het] verlof uitgestrekt om zich in het huwelijk te mogen begeve[n,] mits aanzuiverende het kleedingsfonds; of daartoe niet [in] staat zijnde, een behoorlijk bewijs van onvermogen ove[r]leggende.

Bij het Departement van Binnenlandsche Zaken is o[nt]vangen van den Minister van Kolonien, eene assignati[e] groot vier honderd acht en vijftig gulden, zes en tacht[ig] en een halve cent, zijnde het bedrag van de gedane inz[a]meling ten behoeve der slagtoffers van den jongsten water[s]nood in het vaderland:

op het eiland St. Eustatius van *f* 371.43; op het eila[nd] St. Martin van *f* 73.50; alsmede van nader ingekomen gift[en] van de kolonie Suriname *f* 13,93½, te zamen *f* 458.86½.

* De gemeenteraad van Oud-Albias heeft den 13 dez[er] besloten: 1o. de beestenmarkten, welke jaarlijks alda[ar] worden gehouden op de Zaturdagen van af half Octobe[r] tot den 1sten December, ook te doen houden op de Zatu[r]dagen, vallende in September en de eerste helft van O[c]tober, en mitsdien van af en met den eersten Zaturdag i[n] September tot en met den laatsten Zaturdag in November en 2o. ook eene veemarkt in te stellen in het voorjaar, en die te bepalen op iederen Zaturdag in de maanden Apr[il] en Mei.

Naar men verneemt, hebben 125 predikanten der He[rv]ormde kerk in Nederland te zamen eene overeenkoms[t] gemaakt of een verbond gesloten, om de oude Gerefo[r]meerde leer te handhaven en te verkondigen in woord e[n] geschrift, en zich niet te laten afschrikken door de Synod[e] der Nederl. Herv. kerk, die, volgens hen, die leer tegen[]staat en verloochent, maar zullen zij de reglementen e[n] verordeningen, gemaakt door deze Synode, zooals zij n[u] bestaat, in geenen deele nakomen en opvolgen. (*IJsselb.*)

Gisteren is van de werf van de scheepsbouwmeester[s] C. & A. van der Giesen in den Stormpolder, voor de re[e]derij van den heer J. R. Veder, alhier, te water gelate[n] het fregatschip genaamd *Helene & Anna*, groot ca. 45[0] gemeten lasten, hetwelk zal gevoerd worden door kapitei[n] J. C. F. Lupcke Jr.

Heden is te Vlaardingen van de scheepstimmerwerf va[n] de heeren L. van Dam en Co. te water gelaten het nieuw gebouwde barkschip genaamd *Cornelia*, voor eene reederij onder directie van den heer H. Kikkert: het zal gevoer[d] worden door kapt. J. A. Schagen van Leeuwen en is be[]stemd voor de groote vaart. (*S. Ct.*)

Middelburg, 24 Sept. Heden heeft de Gemeente[]raad met eenige wijzigingen, met 12 tegen 3 stemmen het voorstel der commissie aangenomen tot heffing van ee[n] hoofdelijken omslag, ten bedrage van hoogstens *f* 38.000 en zulks ter vervanging van den met 1 Januarij 1856 a[f] te schaffen plaatselijken accijns op het gemaal.

Publieke Vermakelijkheden.

Kon. Fransche Schouwb., Zaturdag 29 Sept. 7 ure. LA REINE DE CHYPRE, grand opéra en cinq actes.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 27 September 1855.

Nederland.	Pct.		**Rusland.**		
Ned. W. Schuld.	2½	63 11/16		Pct.	
Dito Certificat.	3	76	*Hope* 1798/1816	5	100¼ ⅜
Dito Dito.	4	93⅛ 3/16 ⅛	Dito 1828/1829	5	
O. I. Leening	4		Cert. 1831/1838	5	
Amort. Syndic.	3½		Dito Dito	4½	
Hand.-Maats.	4½		Dito *Hope*	4	75¼
Belgie.			Dito *Stieglitz*	4	
Certificaten	2½		Dito dito 5e Ser.	4	
D° *Rotschild*	2½	102	Dito 1854	5	80 15/16
Frankrijk.			Inschr. Assig.	6	
Obligatien	3		Certific. dito.	6	
Spanje.			**Polen.**		
Nieuwe	1	19⅛	Obligatiën	4	68¾
Dito Buitenl.	3	37⅞ 38	**Oostenrijk.**		
D° Binnenl. c/m.	3	31 15/16 32			
Bew. Sp. Com.			Metaliek	5	62⅞
Amort. Schuld.		4 11/16	Dito bet. Amst.	5	78¾ ⅞
Portugal.			Dito Nation.	5	67 1/16 3/16 ⅛
Londen nieuwe.	3	40 1/16	Dito 1847	2½	
Dito uitgest.	4		Dito 1851/1852	2½	

Philad., Bank-act. 1 7/16, 1 9/16; Venez., 3¾ pct. 25½; dito Uitg. 1 pct. 11, ¼.

Onze fondsenmarkt was heden onder den invloed van eenige verkooporders tengevolge der geldschaarschte, zoo te Londen als hier, zeer ongunstig gestemd.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.